

[Socialministeren.]

Regeringen kan derfor ikke anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Hjortnæs (S):

Jeg er mest tilbøjelig til at ville vurdere det foreliggende lovforslag ud fra den antagelse, at det er fremsat som led i fremskridtspartiets almindelige strategi gående ud på at terrorisere dette folketing med forslag, der ikke har mulighed for at blive gennemført, og med spørgsmål, som er uden relevans i forbindelse med den politiske beslutning, der skal træffes. Tankegangen er formentlig den, at jo mere latterlig og lidet realitetsbetonet diskussionen her i folketinget bliver, jo lettere er det at nedvurdere det folkestyre, vi har bygget op.

Lad mig sige ganske klart, at det er mig inderligt imod at sige noget overhovedet om dette lovforslag. Men vi har jo tradition for at være pæne og noble mennesker også over for fremskridtspartiet — vi er i hvert fald særdeles langmodige — og jeg skal derfor sige noget alligevel.

Lad mig for det første præcisere, at alle ved, at socialdemokratiet har hovedansvaret for dette samfunds høje sociale stade, og alle ved, at vi aldrig har overset en mulighed for at skabe bedre kår, også økonomiske, for vore ældre medborgere. Når vi afviser dette lovforslag, er det, fordi det er urealistisk, fordi det har karakter af en provokation, og fordi forslaget giver sig ud for at være et socialt rimeligt forslag, men i virkeligheden er det stik modsatte.

Ministeren har i sit indlæg fremhævet, hvilke konsekvenser på en række bestående sociale trykhedsordninger lovforslagets gennemførelse vil have. Jeg skal kun supplere med, at fremskridtspartiets tankegang om, at man fremover kun bør operere med et fast antal folkepensionister for hvert finansår, er helt fantastisk. Man forestiller sig tilsyneladende en ordning, hvorefter den, der uheldigvis er fyldt 67 år i november-december måned, først kan få pension fra 1. april det følgende år. Men tankegangen falder jo helt i tråd med fremskridtspartiets tanker om også at ophæve lovgivningen om invalidepension og gå over til en ordning, hvorefter de såkaldte sikringsvagter skal uddele 60 invalidepensioner om dagen. Jeg må gå ud fra, at det også er til 350 kr. om ugen, og

således, at adgangen til laveste og mellemste invalidepension dermed bortfalder.

Fantastisk er det også, at fremskridtspartiet uden videre ser bort fra vore forpligtelser i relation til EF-medlemskabet. Når man i bemærkningerne side 3 skriver, at folk med udlandsbopæl inden for de seneste 10 år bør holdes uden for den almindelige folkepensionslovgivning, er det i åbenbar strid med gældende regler og med de regler, som fremskridtspartiet ikke har nogen mulighed for at lave om på uden at bryde med EF-medlemskabets forpligtelser.

Lad mig også gøre en kort bemærkning om den nærmest racistiske forfølgelse af offentligt ansatte, som også kommer frem i dette lovforslag. Fremskridtspartiet ønsker at afskaffe tjenestemandspensionsordningen, og dette er også indbygget som en forudsætning for lovforslaget. Tankegangen kan befordre det spørgsmål til fremskridtspartiet, om man også ønsker private pensioner forbudt. For når man i bemærkningerne til lovforslaget fremhæver, at de offentligt ansatte gennem tjenestemandspensionsordningen har en væsentlig højere alderspension end andre skatteydere, er det i hvert fald kun en delvis sandhed. På grund af den særlige ordning med samordningsfradrag er situationen nemlig den, at de offentligt ansatte har en lavere alderdomspension end dem, der har været ansat i private virksomheder og har indbetalt til en privat pensionsordning.

Jeg skal ikke bruge flere ord på dette lovforslag, men slutte af med at benytte fremskridtspartiets eget ordvalg, nemlig at lovforslaget er noget forvrøvlet lovakrobatik, som for min skyld gerne må gå direkte til anden behandling og afvises.

Peter Holst (V):

Venstre har sympati for enhver forenkling af en hvilken som helst lov. Vores forudsætning for at støtte en forenkling af pensionsloven er, at denne forenkling ikke indeholder urimeligheder. Det finder vi at det lovforslag, vi behandler her, gør. Det er nævnt af socialministeren, at det bortskærer de forskellige tillæg, som er beregnet på de svageste og økonomisk stærkest trængende af pensionistgrupperne, og derfor ser vi det som en forskydning — det er jo en merudgift, der er tale om på i år 1,8 mia kr. og næste år 2 mia kr. — fra de pensionister, der foruden at væ-